

IN MEMORIAM H. R. REDER

Een zware schaduw is in de afgelopen weken over de Nederlandse accountantsstand gevallen. Op 76-jarige leeftijd, na een leven dat diepe inhoud kreeg door zijn werk, zijn plichtsbetrachting, zijn trouw aan zijn idealen en niet minder door zijn warme menselijkheid, is Reder weggenomen uit de kring van zijn familie, zijn vrienden, zijn collega's. Een nestor is aan het beroep ontvallen, een man waarvan allen die hem in zijn onvermoeide arbeid hebben leren kennen zonder uitzondering zullen willen getuigen, dat hij van dit beroep een sieraad was. Waardering en bewondering voor hetgeen hij deed, sympathie en erkentelijkheid voor de persoon zullen de gevoelens zijn geweest waarvan de velen zullen zijn vervuld, die hem op zijn laatste gang hebben vergezeld. Een eminent man is van ons heengegaan, tevens een man die door eenvoud en waarachtigheid van zijn karakter het sterkst is gekarakteriseerd.

Het is niet mijn bedoeling uit te weiden over de belangrijke plaats, die Reder in het beroep en in de maatschappij heeft ingenomen. Elders zullen zijn verdiensten ten deze nog worden gememoreerd. Het vele, dat hij deed voor het Nederlands Instituut van Accountants waaraan hij zich zo zeer gebonden gevoelde en waarin hij in de loop van de jaren tal van vooraanstaande functies heeft bekleed, vond zijn erkenning in het lidmaatschap van verdienste dat hem in 1947 werd aangeboden. Zijn maatschappelijke betekenis vond haar erkenning in de hem verleende koninklijke onderscheiding.

De redactie van ons maandblad verliest in Reder een van haar oud-leden, die jaren lang - vanaf de oprichting in 1924 - in haar midden heeft gewerkt. Zoals op zo menig terrein waarop hij zich heeft begeven is ook in de kring van het M.A.B. een stimulerende invloed van Reder uitgegaan. In ons midden is hij steeds een van de meest gewaardeerde leden geweest, naar wie om zijn steeds gedegen, van kennis en ervaring getuigend oordeel gaarne werd geluisterd. Bij zijn verscheiden moge de redactie nogmaals de dank herhalen die zij bij zijn uittreden in 1955 uitsprak, toen zijn gezondheidstoestand hem noopte het besluit te nemen de functie van redactielid neer te leggen. De naam van Reder zal blijven voortleven op het vakgebied, dat bestreken wordt door het blad, waaraan hij zoveel jaren zijn beste krachten heeft gegeven. De redactie zal Reder met respect en met de herinnering aan gevoelens van collegiale en vriendschappelijke verbondenheid blijven gedenken.

H. J. van der Schroeff.